

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບເອັດ

ການເປີດເຜີຍຜົນຜັງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ:

ເຊື້ອມໂຍງຈຸດຕ່າງໆຈາກພຣະນິມົດເຖິງຄວາມເປັນຈິງໃນບັດຈຸບັນ

Jeff Pippenger

2024-03-12

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຊາວ Millerites ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ
ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດໃຫ້ຄຳອຸປະມາຂອງພົມມະຈາລີສິບຄົນ, ພຣະທຳ Habakkuk ບົດທີສອງ ແລະ ພຣະທຳ
Ezekiel ບົດທີສິບສອງ, ຂັບຊາວເອັດເຖິງຊາວແບດ ໃຫ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ຂໍພຣະຄຳໃນ Ezekiel ໄດ້ລະບຸວ່າ
ເມື່ອພຣະຄຳພະຍາກອນທັງສາມຕອນນີ້ສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນວັນສຸດທ້າຍ “ຜົນຂອງນິມົດທຸກຢ່າງ”
ຈະສຳເລັດດ້ວຍ. ຊົດສະເດັດ White ກໍໄດ້ກ່າວເຖິງປະກົດການນີ້ເຊັ່ນກັນ.

“ໃນພຣະນິມົດ ບົມທັງປວງໃນພຣະຄຳພີໄດ້ມາພົບກັນແລະສັນສຸດລົງ.
ຫົນນີ້ສ່ວນທີ່ຕົກໃຫ້ຄົບຂອງບົມດານເືອນ. ໜຶ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນ; ອີກໜຶ່ງເປັນການເປີດເຜີຍ.
ບົມທຶກຖືກປະທັບຕາມນັບແຜ່ນພຣະນິມົດ
ແຕ່ເປັນສ່ວນນັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເືອນທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ. ທຸດສະຫວັນໄດ້ສັ່ງວ່າ,
'ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານເືອນ, ຈົ່ງບົດຖ້ອຍຄຳໄວ້ແລະປະທັບຕາບົມນັ້ນ ຈົນເຖິງເວລາອະສານ.' ດານເືອນ
12:4.” ກົດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ, 585.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພຣະຍົງພົມຈັນສິບຄົນ ໄດ້ຖືກທຳໃຫ້ຊ້ຳອີກຢ່າງກົງຕາມຕົວອັກສອນ
ໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ແລະຈະສັນສຸດລົງເມື່ອປະຕູຖືກປິດໃສ່ພວກພຣະຍົງພົມຈັນທຸກໆເຂດ
ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງປະຫວັດສາດນັ້ນ
ຜົນສຳເລັດຂອງນິມົດທຸກຢ່າງ ທຶກຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນ “ບົມທຸກເລັກໃນພຣະຄຳພີມາພົບກັນແລະສັນສຸດລົງ”
ຈະປາກົດຂຶ້ນ.

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວສ້າງພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈໄວ້
ເພື່ອນຳສະເໜີເສັ້ນທາງພາຍນອກຂອງປະຫວັດສາດ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຂອງດານເືອນບົດທີສິບເອັດ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດທາງການເມືອງຂອງເຂົາສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຝ່າຍສາທາລະນະລັດ. ປະຫວັດ
ສາດນັ້ນດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບປະຫວັດສາດທາງສາສະໜາຂອງເຂົາສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຝ່າຍໂບຣແຕ
ຕສະແຕນທີ່ແທ້ຈິງ. ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸເສັ້ນຄຳພະຍາກອນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ກ່າວເຖິງຝ່າຍສາທາລະນະລັດຂອງເຂົາ
ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະກຳລັງນຳເອົາເສັ້ນເຫຼົ່ານັ້ນໄປຈັດວາງໄວ້ເທິງປະຫວັດສາດຊຶ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້
ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບໃນປີ 1989.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1776 ແລະ
ສັນສຸດລົງໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798 ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈຈະນຳໃຊ້
ເພື່ອພະຍາຍາມນຳເອົາເສັ້ນທາງທີ່ໝົດທີ່ບັດນີ້ກຳລັງສົ່ງຜົນຢູ່ໃຫ້ມາຮອດບຣອມເຂົ້າກັນ. ໄລຍະເວລາຈາກປີ
1776 ຫາ 1798 ມີຄືອີງໝາຍແຫ່ງອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເພາະມັນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ
ສັນສຸດດ້ວຍການກະທຳທາງນິຕິບັນຍັດ, ຊຶ່ງແມ່ນການເວົ້າຂອງຊາດໜຶ່ງ.

“ການເວົ້າຂອງຊາດນັ້ນ ແມ່ນການກະທຳຂອງອົງການນິຕິບັນຍັດ ແລະ ອົງການຕຸລາການຂອງຊາດນັ້ນ.”
The Great Controversy, 443.

ລັກສະນະສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແມ່ນການເວົ້າຂອງມັນ.

ລັດຖະທຳມະນູນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາເປັນເອກະສານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ

ທີ່ໄດ້ເປີດປະຕູໃຫ້ແກ່ເສຣີພາບທາງສາສະໜາ ແລະທາງການເມືອງ, ແລະໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ ມັນໄດ້ກົນ
“ນ້ຳຖ້ວມ” ແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກດຳເນີນສືບຕໍ່ມາຫຼາຍສັດຕະວັດ ໂດຍບັນດາກະສັດແຫ່ງຢູໂຣບ
ແລະຄຣິດຈັກຄາທອລິກ.

ແລະງູນນີ້ໄດ້ພົ້ນນ້ຳອອກຈາກບາກຂອງມັນດັ່ງນ້ຳຖ້ວມ ໄລ່ຕາມແມ່ຍິງນັ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ນາງຖືກພັດພາໄປກັບກະແສນ້ຳຖ້ວມ. ແຕ່ແຜ່ນດິນໄດ້ຊ່ວຍແມ່ຍິງນັ້ນໄວ້
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ອ້າງບາກຂອງມັນ ແລ້ວກົນກະແສນ້ຳຖ້ວມທີ່ມັ່ງກອນໄດ້ພົ້ນອອກຈາກບາກຂອງມັນ.
ພຣະນິມິດ 12:15, 16.

ໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ

ໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ກົດໝາຍໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ມັນຈະກ່າວອີກຄັ້ງ
ແຕ່ເມື່ອນັ້ນມັນຈະກ່າວດັ່ງມັ່ງກອນ ໂດຍການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍອີກໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະມັນມີເຂົ້າສອງອັນຄ້າຍດັ່ງລູກແກະ, ແລະມັນເວົ້າດັ່ງພະຍານາກ. ພຣະນິມິດ 13:11.

ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຖານະອານາຈັກທີ່ກົດໝາຍໃນປີ 1798

ເມື່ອອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາຖືກປົດເອົາໄປ.

“ແລະເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາ ຖືກປົດເອົາກຳລັງຂອງຕົນໄປ ແລະຖືກບັງຄັບໃຫ້ຢຸດເຊົາການຂົ່ມເຫັງ
ໂຍຮັນໄດ້ເຫັນອຳນາດໃໝ່ໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນມາເພື່ອສະທ້ອນສຽງຂອງມັ່ງກອນ
ແລະສືບຕໍ່ພາລະກົດອັນໂຫດຮ້າຍແລະໝືນປະໝາດພຣະເຈົ້າຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ. ອຳນາດນີ້
ຊຶ່ງເປັນອຳນາດສຸດທ້າຍທີ່ຈະທຳສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຄຣິສຕະຈັກ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍສັດຮ້າຍທີ່ມີເຂົ້າຄ້າຍລູກແກະ.” Signs of the Times, November 1, 1899.

ໃນປີ 1798 ເມື່ອສັນຕະປາບາໄດ້ຮັບບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງມັນ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາໄດ້ເວົ້າ,

ແລະດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ສະເໝີກັບ Alpha ແລະ Omega,

ການເວົ້າໃນຕອນຕົ້ນໄດ້ເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງການເວົ້າໃນຕອນທ້າຍ. ກົດໝາຍ Alien and Sedition Acts
ໄດ້ຖືກປະກາດໃຫ້ເປັນກົດໝາຍໃນປີ 1798,

ເພື່ອເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນຕອນທ້າຍ

ເພື່ອຈັດການກັບການອົບພະຍົບເຂົ້າເມືອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ແລະສົມວນຊົນ.

ໄລຍະເວລາທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນານີ້ຕັ້ງແຕ່ປີ 1776 ຫາ 1798 ມີລາຍເຊັນຂອງ Alpha ແລະ Omega,
ເພາະວ່າມັນຊື່ອກເຖິງ “ການເວົ້າ” ຂອງຄຳປະກາດເອກະລາດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແບບຂອງ Alien
and Sedition Acts ປີ 1798. ໃນກາງຂອງໄລຍະເວລານັ້ນ ທ່ານຈະພົບລັດຖະທຳມະນູນຂອງສະຫະລັດ.

ໄລຍະເວລານີ້ໃຫ້ພາບແທນໃນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງການປົກຄອງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ,

ເພາະວ່າມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເວົ້າດັ່ງລູກແກະ,

ແຕ່ໄລຍະເວລານັ້ນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍກົດໝາຍທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງມັ່ງກອນ. ແຕ່ດັ່ງທີ່ມີກັບເປັນຢູ່ເລື້ອຍໆ

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສົງໝາຍສອດຄ່ອງກັບສົງໝາຍກັນຂ້າມ.

ຫຼັກໝາຍທຳອິດຂອງໄລຍະເວລານີ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຫຼັກໝາຍສຸດທ້າຍ,

ແລະຫຼັກໝາຍກາງແມ່ນລັດຖະທຳມະນູນຂອງສະຫະລັດ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍລັດ THIRTEEN ລັດ.

ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ “truth” ຖືກປະກອບຂຶ້ນຈາກອັກສອນຕົວທຳອິດ, ຕາມດ້ວຍອັກສອນຕົວທີ່ສືບສາມ,

ແລ້ວຕາມດ້ວຍອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສອນເຮັບເຮົາ.

ໄລຍະເວລາທີ່ບັນເທົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້ ມີຕາປະທັບຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງສຸດທ້າຍ ຜູ້ຊົງເປັນຄວາມຈິງ. ໄລຍະເວລານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ນຳໄປສູ່ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການປົກຄອງຂອງ ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ກົດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ນຳໄປສູ່ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ກົດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ໄລຍະເວລານັ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງອະສານ ໃນປີ 1776 ຫາ 1798 ຈະຕ້ອງຖືກນຳໄປວາງທັບໃສ່ເທິງປີ 1989 ຫາກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້ ເມື່ອສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກເວົ້າເໝືອນມັງກອນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Alien and Sedition Acts.

ເປັນການສົມຄວນທີ່ຈະນຳຄວາມຈິງທາງຄຳພະຍາກອນອີກປະການໜຶ່ງເຂົ້າມາໃນການສຶກສາຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມຈິງນັ້ນແມ່ນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງ "ເວລາສຸດທ້າຍ" ໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກທີ່ມີກຖົກມອງຂ້າມ. ອາດເປັນໄດ້ຢ່າງຍິ່ງວ່າ ແອດເວັນຕົດແບບລາໂອດິເຊຍຮູ້ວ່າ ປີ 1798 ແມ່ນ "ເວລາສຸດທ້າຍ," ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາໂດຍທົ່ວໄປກໍ່ສິ້ນສຸດຢູ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ທຸກໆແນວການປະຕິຮູບລັອນແຕ່ຂະໜານກັນກັບແນວການປະຕິຮູບອື່ນໆ. ທຸກໆແນວການປະຕິຮູບເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ "ເວລາສຸດທ້າຍ."

ໂມເຊໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ໂມເຊໄດ້ກ່າວຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນໂດຍກົງ, ແລະ ເປົ່າໃຈໄດ້ຍິນຢືນສົງນັ້ນໃນພຣະທຳກົດຈະການ.

ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຈະຊົງຍົກຕັ້ງຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຈາກທ່າມກາງທ່ານ, ຈາກບັນດາພື້ນຖານຂອງທ່ານ, ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ; ພວກທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອຢັ້ງຢືນຜູ້ນັ້ນ. ພຣະບັນຍັດສອງ 18:15.

ພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງເປັນ "ເໝືອນດັ່ງ" ໂມເຊ.

ແລະບັດນີ້ ພື້ນຖານທັງຫຼາຍເອີ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ກະທຳການນັ້ນໂດຍຄວາມບໍ່ຮູ້ ເໝືອນດັ່ງບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກທ່ານກໍ່ໄດ້ກະທຳເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ເຫດການທັງຫຼາຍນັ້ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໄວ້ລ່ວງໜ້າໂດຍປາກຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງຂອງພຣະອົງ ວ່າພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງທົນທຸກ ບັດນີ້ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ສຳເລັດແລ້ວດັ່ງນັ້ນ. ເຫດສະນັ້ນ ຈຶ່ງກັບໃຈໃໝ່ ແລະຫັນກັບຄືນມາ ເພື່ອວ່າບາບຂອງພວກທ່ານຈະຖືກລົບລ້າງເສຍ ເມື່ອວາລະແຫ່ງຄວາມຊຸ່ມຊື່ນຈະມາຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໄວ້ກ່ອນແລ້ວນັ້ນມາ: ຜູ້ທີ່ສະຫວັນຈຳຕ້ອງຮັບໄວ້ ຈົນກວ່າຈະເຖິງວາລະແຫ່ງການພົ້ນຄົນສຸ່ວຍພາບເດີມຂອງສັບພະສິ່ງທັງປວງ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນບໍລິສຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມໂລກມາ. ເພາະໂມເຊໄດ້ກ່າວແກ່ພວກບັນພະບຸລຸດແຫ່ງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ຈະຊົງຍົກຜູ້ພະຍາກອນອົງໜຶ່ງຂຶ້ນມາເພື່ອພວກທ່ານ ຈາກທ່າມກາງພວກພື້ນຖານຂອງພວກທ່ານ ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ; ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຢັ້ງຢືນໃນທຸກສິ່ງຕາມທີ່ຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວແກ່ພວກທ່ານ. ແລະຈະເປັນດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົດວິນຍານທຸກດ້ວຍທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດຜູ້ພະຍາກອນອື່ນ ຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນເປັນຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນ. ແທ້ຈິງ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫຼາຍ ຕັ້ງແຕ່ຊາມເອນແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຕາມມາພາຍຫຼັງ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວ ກ່າວພະຍາກອນເຖິງວັນເວລາເຫຼົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ. ກົດຈະການ 3:17-24.

ເວລາແຫ່ງອະສານໃນປະຫວັດຂອງໂມເຊ ຄືການບັງເກີດຂອງທ່ານ, ແລະມັນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິດ.

ໃນຄາວການບັງເກີດຂອງທັງພຣະຄຣິດແລະໂມເຊ ໄດ້ມີການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ອັນຈະທົດສອບຊົ່ວຄົນໃນຍຸກນັ້ນ. ຄວາມຮູ້ກອບກັບການບັງເກີດຂອງທັງສອງ ໄດ້ນຳໃຫ້ອຳນາດມັງກອນທັງຂອງອິຢິບແລະຂອງໂຣມ ພະຍາຍາມຂ້າຜູ້ທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້. ບັນດາຜູ້ລ້ຽງແກະຢູ່ເທິງເນີນຟູ ແລະພວກນັກປາດຈາກຕາເວັນອອກ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຂ້າໃຈການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານ.

ສົງທິດຍທົ່ວໄປມັກຖືກມອງຂ້າມໄປ ຄືໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານນັ້ນມີໝູ່ໝາຍສອງປະການ. ມີແມ່ນມິເຕໂມເຊທີ່ໄດ້ເກີດມາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ອາໂຣນ ຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງທ່ານ ກໍໄດ້ເກີດກ່ອນໜ້ານັ້ນສາມປີ. ຫົກເດືອນກ່ອນພຣະຄຣິດຈະປະສູດ ໂຢຮັນ ຜູ້ເປັນຍາດຂອງພຣະອົງ ກໍໄດ້ເກີດມາ. ປີ 1798 ເປັນການຮັບຮູ້ທີ່ພົບໄດ້ທົ່ວໄປທີ່ສຸດສຳລັບ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ," ແລະໃນປີ 1798 ສັດຮ້າຍ (ກົນໄກທາງການເມືອງ) ທີ່ (ຍິງແຜດ) ໄດ້ຂຶ້ນເທິງມັນຕະຫຼອດຍຸກມັດ ຖືກສັງຫານ, ແລະອີກໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ "ຍິງ" ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຮ້າຍນັ້ນ ກໍໄດ້ຕາຍເຊັ່ນກັນ.

ໃນປີ 1989 ມີປະທານາທິບໍດີສອງຄົນ. ເຮແກນໄດ້ປົກຄອງຈົນເຖິງພິທີສາບານຕົນເຂົ້າຮັບຕຳແໜ່ງໃນປີ 1989, ແລ້ວບຸຊຜູ້ທີ່ອົດຈົງເລື່ອມການປົກຄອງຂອງລາວ. ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ ໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນຊະເລືອໃນບາບໂລນ, ແລະເມືອນາຍພົນໄຊຣັດ, ຫລານຊາຍຂອງດາຣິອຸດ, ໄດ້ປະຫານເບນຊັດຊາໃນຄົນແຫ່ງງານລ້ຽງ, ດາຣິອຸດເປັນກະສັດຕົວຈິງ. ດາຣິອຸດແລະໄຊຣັດເປັນຕົວແທນຂອງສອງຫຼັກໝາຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງອະວະສານນັ້ນ.

ຄວາມສຳພັນໃນຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, ໂຢຮັນ ແລະ ພຣະເຢຊູ, ດາຣິອຸສ ແລະ ຊີຣີສ, ສັນຕະປາປາຊີ ແລະ ພຣະສັນຕະປາປາ ແລະ ເຮແກນ ແລະ ບຸຊ ລ້ວນແຕ່ເປັນແຫຼ່ງຂອງແສງສະຫວ່າງໃນຄຳພະຍາກອນ ເມື່ອໄດ້ຖືກສຶກສາດ້ວຍວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ. ສົງທິດພວກເຮົາຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນທົນກິລິໂຢຮັນ, ຜູ້ເປັນຍາດພັນອ້າຍຂອງພຣະເຢຊູ ແມ່ນສຽງໃນຖົນກັນດານ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍອາໂຣນ ນັ້ນອ້າຍຂອງໂມເຊ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖົນກັນດານເພື່ອໄປພົບໂມເຊ ເພື່ອຈະເປັນສຽງຂອງລາວ.

ໃນຊ່ວງເວລາສາມສິບປີກ່ອນການຊົງເຈີມຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະໃນສາມສິບປີກ່ອນໜ້າຂອງຕຳນິພາພຣະຄຣິດ, ມີໝູ່ໝາຍບອກທາງອັນໜຶ່ງທີ່ຊື່ບອກເຖິງ "ສຽງ" ໜຶ່ງ. ສຳລັບພຣະຄຣິດ ນັ້ນຄືສຽງຂອງໂຢຮັນທີ່ຮ້ອງໃນຖົນກັນດານ. ໃນປີ 533 Justinian ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດໜຶ່ງ ທີ່ລະບຸຕົວຕຳນິພາພຣະຄຣິດວ່າເປັນຜູ້ແກ້ໄຂພວກນອກຮີດ ແລະເປັນປະມຸກຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ລັດຖະດຳລັດຂອງ Justinian ເປັນ "ສຽງ" ທີ່ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບ "ດຳລັດ" ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ສະພາ Orleans ໃນປີ 538.

ກອງທັບຂອງນາຍພົນ Cyrus ເປັນສຽງທີ່ຊື່ບອກວ່າ ການພິຈາລະນາບາບໂລນຂອງ Darius ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້າ.

"ການມາຮອດຂອງກອງທັບຂອງຊີຣີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າກຳແພງນະຄອນບາບໂລນ ເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ຊາວຢິວວ່າ ການຊ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາພົ້ນຈາກການເປັນເຊື້ອກຳລັງໃກ້ເຂົ້າມາ. ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງສະຕະວັດກ່ອນການກຳເນີດຂອງຊີຣີດ, ການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳລັງເຖິງທ່ານໂດຍອອກນາມ, ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ມີການບັນທຶກໄວ້ເຖິງພາລະກິດແທ້ຈິງທີ່ທ່ານຈະກະທຳ ໃນການຍຶດນະຄອນບາບໂລນໂດຍທົນະຄອນນັ້ນບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ, ແລະໃນການຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບການປ່ອຍບັນດາລູກແຫ່ງການເປັນເຊື້ອໃຫ້ເປັນອິດສະລະ. ໂດຍຜ່ານອີຊາຢາ ພຣະວັດຈະນະໄດ້ຖືກກ່າວຂຶ້ນວ່າ:"

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຈີມໄວ້, ແກ່ກະສັດໄຊຣັສ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຈັບມືຂວາຂອງລາວໄວ້, ເພື່ອບາບປະຊາຊາດຕ່າງໆໄວ້ຕໍ່ໜ້າລາວ; ...

ເພື່ອເປີດບັນດາປະຕູສອງບານໄວ້ຕໍ່ໜ້າລາວ; ແລະປະຕູທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຖືກປິດ; ເຮົາຈະໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ບ່ອນຄົງທັງຫຼາຍກາຍເປັນທາງຕົງ: ເຮົາຈະທຸບປະຕູທອງເຫຼືອງໃຫ້ແຕກເປັນຊັ້ນໆ, ແລະຈະຕັດລູກກອນເຫຼັກໃຫ້ຂາດອອກເປັນສອງທ່ອນ: ແລະເຮົາຈະໃຫ້ບັນດາຊຸມຊົນໃນຄວາມມັດ, ແລະຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຊ້ອນໄວ້ໃນບ່ອນລັບ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາ, ຄຶພຣະເຢເໜວາ, ຜູ້ທີ່ເອີ້ນເຈົ້າຕາມຊື່ຂອງເຈົ້າ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອົດສະຣາເອນ.' ເອຊາຍາ 45:1-3." Prophets and Kings, 551.

ເມື່ອໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າ ເປັນພະຍານສອງຄົນ ຫຼື ໝູ່ໝາຍສອງປະການ ທີ່ໃຊ້ສະຖາປະນາ "ເວລາສຸດທ້າຍ" ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ກໍອາດຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍວ່າ ໜຶ່ງໃນໝູ່ໝາຍສອງປະການນັ້ນ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຊົບອກ, ການປະກາດ ຫຼື ການເຕືອນ ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາ. ອາໂຣນ, ໂຢຮັນ, ໄຊຣັສ, ແລະ ຈັສຕິນຽນ ເປັນຕົວແທນຂອງໝູ່ໝາຍທີ່ນຳໜ້າ "ເວລາສຸດທ້າຍ" ໃນປີ 1798 ແມ່ນຈຸດສູນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກສະແດງຕັ້ງແຕ່ 1776 ໄປຈົນເຖິງ 1798. ໝູ່ໝາຍທີ່ຢູ່ກາງປະຫວັດສາດນັ້ນ ແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖິ່ນກັນດານ ເພື່ອປະກາດເຖິງປະຫວັດສາດທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາ. ປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສົງພົມສະບັບໜຶ່ງທີ່ປະຕິເສດການປົກຄອງແບບເຜດດັດການ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຂອງກະສັດ ຫຼື ສັນຕະປາປາ, ແລະ ມັນໄດ້ສູນສຸດລົງດ້ວຍສົງພົມອີກສະບັບໜຶ່ງທີ່ເປັນຕົວແທນເຖິງລັກສະນະຂອງຜູ້ເຜດດັດການ. ສົງພົມທີ່ຢູ່ກາງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງ "ຄຳເຕືອນ" ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດທີ່ກຳລັງມາເຖິງ, ແລະ ຄຳເຕືອນນັ້ນກໍຄືວ່າ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ຈະຖືກລົ້ມລ້າງໃນຕອນສຸດຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ.

ເສັ້ນປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປີ 1989, ແລະມັນສູນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອຄຳເຕືອນຈາກຖິ່ນກັນດານເມື່ອສອງຮ້ອຍປີກ່ອນໃນປີ 1789 ຖືກປະຕິເສດ. ປີ 1989 ແມ່ນເວລາແຫ່ງອະວະສານຢູ່ຕອນທ້າຍຂອງຂໍ້ສັນຕິພາບ, ແລະມັນສອດຄ່ອງກັບເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798. ປີ 1989 ສອດຄ່ອງກັບປີ 1776, ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດເປັນຕົວແທນຂອງປີ 1798. ໃນກາງຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ ບ່ອນທີ່ຜົນຂອງນິມົດທຸກຢ່າງສຳເລັດບັນລຸ, ປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ເລີ່ມໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຄຳເຕືອນຂອງປີ 1789 ກໍສຳເລັດບັນລຸ, ແລະລັດຖະທຳມະນູນຖືກລົ້ມລ້າງ. ຈຳເປັນຕ້ອງມີຫຼັກໝາຍຢູ່ໃນກາງ, ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ. ຫຼັກໝາຍນັ້ນຈະເປັນຕົວແທນຂອງຄຳເຕືອນສຳລັບປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດອັນໃກ້ ຈະມາເຖິງ.

ປີ 1989 ໝາຍເຖິງເວລາແຫ່ງອວສານໃນຂໍ້ສັນຕິພາບ ອັນນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສັນຕິພາບເອັດ. ຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນທີ່ມາເຖິງຫຼັງຈາກເວລາແຫ່ງອວສານ ແຕ່ກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄື ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ມັນເຕືອນວ່າ ເມື່ອຮອດບັນຍາຍຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງປະຫວັດສາດນັ້ນ, ວິບັດຄົງທີ່ສາມທີ່ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ໃນທັນທີ ຈະໂຈມຕີອີກຄັ້ງໃນຖານະຄວາມປະຫລາດໃຈທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະນະຄອນຫຼາຍພັນແຫ່ງຈະຖືກທຳລາຍ. ເມື່ອການທຳລາຍນັ້ນມາເຖິງ ຊາຕານຈະເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານອັນອັດສະຈັນຂອງມັນ, ແລະວຽກງານນັ້ນເລີ່ມຂຶ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້.

"ໂອ ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມພິນາດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງຂອງເມືອງນັບພັນ, ຊຶ່ງບັດນີ້ກໍອີບຈະຖືກຍົກມອບໃຫ້ແກ່ການນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບ! ແຕ່ຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຄວນຈະປະກາດຄວາມຈິງ ກັບພາກັນກ່າວຫາແລະປະນາມພວກພົນອ້ອງຂອງຕົນ. ເມື່ອລົດເດດແຫ່ງການຊົງປ່ຽນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງເຫຼົ່າຈິດໃຈ, ການປ່ຽນແປງອັນແນ່ນອນຈະເກີດຂຶ້ນ. ມະນຸດຈະບໍ່ມີໃຈໃນມື້ນຶ່ງທີ່ຈະຕົກລົງແລະທຳລາຍ.

ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍິນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຂັດຂວາງປະໂຫຍດສະຫວ່າງສ່ອງອອກໄປສູ່ໂລກ.
ການຕິດຖືກຂອງພວກເຂົາ, ການກ່າວຫາຂອງພວກເຂົາ, ຈະຢຸດເຊົາລົງ.
ອຳນາດທັງຫຼາຍຂອງສັດຕູກຳລັງລະດົມພົນເພື່ອສົງຄາມ.
ຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຮຸນແຮງກຳລັງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ຈົ່ງຊຸມຊົດກັນເຂົ້າ, ພົນອົງຊາຍຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຈົ່ງຊຸມຊົດກັນເຂົ້າ. ຈົ່ງຜູກພັນໄວ້ກັບພຣະຄຣິດ. 'ຢ່າເວົ້າວ່າ, ການຮ່ວມສົມຄົບ,...
ແລະຢ່າຢ້ານຕາມຄວາມຢ້ານຂອງເຂົາ, ຫຼືຢ່າຄວາມຕົກໃຈ.
ຈົ່ງຖືວ່າພຣະຢາເວແຕ່ງບັນດາໂອດເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ; ແລະໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄວາມຢ້ານຂອງພວກທ່ານ,
ແລະໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄວາມຄວນຄາມຂອງພວກທ່ານ. ແລະພຣະອົງຈະເປັນສະຖານບໍລິສຸດ;
ແຕ່ຈະເປັນຫົນທີ່ຮັດໃຫ້ສະດຸດ
ແລະເປັນສິລາແຫ່ງການລ່ວງເກີນແກ່ວົງວານທັງສອງແຫ່ງຂອງອິສະຣາເອນ,
ເປັນບ້ວງແລະເປັນກັບດັກແກ່ຊາວເຢຣູຊາເລັມ. ແລະຫຼາຍຄົນໃນບັນດາເຂົາຈະສະດຸດ, ແລະລົ້ມລົງ,
ແລະຖືກຫັກພັງ, ແລະຖືກດັກໄວ້, ແລະຖືກຈັບ.'

"ໂລກນີ້ເປັນໂຮງລະຄອນ. ນັກສະແດງທັງຫຼາຍ, ຄືຜູ້ອາໄສຂອງມັນ,
ກຳລັງຕຽມຕົນເພື່ອສະແດງບົດບາດຂອງຕົນໃນລະຄອນຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດທ້າຍ. ພຣະເຈົ້າຖືກມອງຂ້າມໄປ.
ໃນບັນດາມະຫາຊົນມະນຸດທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ
ນອກຈາກເມື່ອມະນຸດຮ່ວມສົມຄົບກັນເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງອັນເຫັນແກ່ຕົວຂອງຕົນ.
ພຣະເຈົ້າກຳລັງຊົງທອດພຣະເນດຢູ່
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ຢູ່ໃຕ້ປົກຄອງທີ່ກະບົດຂອງພຣະອົງ ຈະສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນ.
ໂລກນີ້ມີໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງມະນຸດ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ບັນດາອົງປະກອບແຫ່ງ
ຄວາມສັບສົນແລະຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບມີອຳນາດຢູ່ລະຍະໜຶ່ງ. ອຳນາດໜຶ່ງຈາກເບື້ອງລຸ່ມກຳລັງດຳເນີນງານ
ເພື່ອນຳໃຫ້ເກີດສາກສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນລະຄອນນີ້—ຊາຕານມາໃນຖານະພຣະຄຣິດ, ແລະກະທຳການ
ດ້ວຍຄວາມຫຼອກລວງອັນບໍ່ຊອບທຳທຸກຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຜູກມັດຕົນເຂົ້າຮ່ວມກັນໃນສັງຄົມລັບ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຍອມຈຳນົນຕົວຕົນໂລດແຫ່ງການສົມພັນເປັນພັນທະ ກຳລັງດຳເນີນແຜນການຂອງສັດຕູ
ເຫດຈະຖືກຕິດຕາມດ້ວຍຜົນ."

"ການລ່ວງລະເມີດເກືອບຈະເຖິງຂີດຈຳກັດຂອງມັນແລ້ວ. ຄວາມສັບສົນຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ຢູ່ໃນໂລກ,
ແລະຄວາມຫວາດຫວັ່ນອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈະມາເຖິງມະນຸດໃນບໍ່ລຳ. ຈຸດຈົບໃກ້ເຂົ້າມາຫຼາຍແລ້ວ. ພວກເຮົາຜູ້ທີ່
ຮູ້ຄວາມຈິງຄວນກຳລັງຕຽມພ້ອມສຳລັບສິ່ງທີ່ໃນບໍ່ລຳຈະປະທຸເຂົ້າມາເໝືອນໂລກດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈຢ່າງ
ຫວ່ມຫົນ." Review and Herald, September 10, 1903.

ຄຳເຕືອນທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວໂດຍການນຳລັດຖະທຳນູນມາໃຊ້ໃນປີ 1789 ນັ້ນ,
ຄືຄຳເຕືອນຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ, ຊຶ່ງກັບຄືນໄປຫາການເດັດຂອງທິສອງ
ເມື່ອການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນເລີນຕົ້ນ.
ຄຳເຕືອນນັ້ນຄືຄຳເຕືອນຂອງພຣະສຽງທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບຕໍ່, ແລະໃນເວລານັ້ນ
ບໍ່ພຽງແຕ່ອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກໄດ້ພັງລົງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ແມ່ນແກ່ນແທ້ອັນເປັນສາລະສຳຄັນຂອງລັດຖະທຳນູນເອງກໍໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງດ້ວຍ.
ລັດຖະທຳນູນໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນແລະຕັ້ງຢູ່ເທິງກົດໝາຍອັງກິດ,
ຊຶ່ງຫຼັກບົດຊະຍາພື້ນຖານຂອງມັນອາດຖືກນິຍາມຢ່າງງ່າຍໆໄດ້ວ່າ "ບຸກຄົນໜຶ່ງເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ
ຈົນກວ່າຈະຖືກພິສູດວ່າມີຄວາມຜິດ."
ລັດຖະທຳນູນໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປະຕິເສດສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າກົດໝາຍໂຮມັນ,
ຊຶ່ງຫຼັກບົດຊະຍາພື້ນຖານຂອງມັນອາດຖືກນິຍາມຢ່າງງ່າຍໆໄດ້ວ່າ "ບຸກຄົນໜຶ່ງເປັນຜູ້ມີຄວາມຜິດ
ຈົນກວ່າຈະຖືກພິສູດວ່າມີຄວາມຜິດ."

ຄຳເຕືອນຈາກຖົນກັ່ນດານໃນປີ 1789, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລັດຖະທຳມະນູນ, ເປັນຕົວແທນຂອງຄຳເຕືອນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະບ່ຽງແຕ່ຕົກອາຄານທຶນໄໝ້ໄດ້ໝາຍປະຫວັດສາດນັ້ນໄວ້ດ້ວຍການສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນເທົາໂນ້ນ, ແຕ່ການຜ່ານ (ການກ່າວອອກ) ຂອງ Patriot Act ກໍໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຄຳເຕືອນນັ້ນດ້ວຍ.

ກົດໝາຍ Patriot Act (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) ໄດ້ຖືກສະເໜີເຂົ້າສູ່ລັດຖະສະພາສະຫະລັດ ໃນໄລຍະບໍ່ດົນຫຼັງຈາກການໂຈມຕີການຮ້າຍໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ຮ່າງກົດໝາຍນີ້ໄດ້ຖືກສະເໜີໃນສະພາຜູ້ແທນລາດສະດອນໃນວັນທີ 23 ຕຸລາ 2001, ແລະໃນວຸດທິສະພາໃນວັນທີ 24 ຕຸລາ 2001. ປະທານາທິບໍດີ George W. Bush ໄດ້ລົງນາມໃຫ້ມີຜົນເປັນກົດໝາຍໃນວັນທີ 26 ຕຸລາ 2001. ກົດໝາຍ Patriot Act ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອເພີ່ມພູນຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານໃນການສືບສວນ ແລະປ້ອງກັນການກະທຳການຮ້າຍ ພ້ອມທັງຂະຫຍາຍອຳນາດໃນການສອດແນມ ແລະການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ແລະມັນໄດ້ປະຕິເສດຫຼັກການພົນຖານແລະສາລະສຳຄັນຂອງກົດໝາຍອັງກິດ ທີ່ຖືວ່າບຸກຄົນໜຶ່ງເປັນຜູ້ບໍ່ລິສຸດ ຈົນກວ່າຈະຖືກພິສູດວ່າຜິດ. ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ກົດໝາຍນີ້ຍັງຄົງຖືກນຳໃຊ້ໂດຍຊົນຊັ້ນນຳພາຍໃນລັດຖະບານ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງກະບວນການທາງກົດໝາຍອັນຄວນດຳເນີນ, ສິດຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ, ແລະການພິຈາລະນາຄະດີຢ່າງຍຸດຕິທຳ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປຂອງພວກເຮົາ.

“ສະພາບຂອງພວກເຮົາໃນເວລາອັນນຳຢ້ານແລະສົງໄສງາມນີ້ແມ່ນຢ່າງໃດ? ໂອ້ ຄວາມຈອງຫຼອງອັນໃດກໍລັງມີອຳນາດຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດອັນໃດ, ການຫຼອກລວງອັນໃດ, ຄວາມຮັກໃນການນຸ່ງຫົ່ມ, ຄວາມເຫຼາະແຫຼະ ແລະຄວາມບັນເທີງອັນໃດ, ຄວາມປາຖະໜາອັນໃດທີ່ຈະເປັນໃຫຍ່ເໝືອນຜູ້ອື່ນ! ບາບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມືດມົວ, ຈົນສົ່ງທັງຫຼາຍອັນເປັນນິດົນລິນດອນບໍ່ໄດ້ຖືກຍິ່ງຮູ້. ພວກເຮົາຈະບໍ່ຄົນຄວ້າພຣະຄຳພີຫຼື ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າບັດນີ້ພວກເຮົາຢູ່ຈຸດໃດໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້? ພວກເຮົາຈະບໍ່ກາຍເປັນຜູ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼື ກ່ຽວກັບພະລະກົດທີ່ກຳລັງຖືກກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນເວລານີ້, ແລະກ່ຽວກັບຖານະທີ່ພວກເຮົາໃນຖານະຄົນບາບຄວນດຳເນີນຢູ່ ໃນຂະນະທີ່ພະລະກົດແຫ່ງການລົບມົນທຶນນີ້ກຳລັງດຳເນີນໄປ? ຖ້າພວກເຮົາຍັງໃສ່ໃຈຢູ່ແຕ່ຄວາມລອດແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຕົນ, ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ຽນແປງຢ່າງເດັດຂາດ. ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາພຣະອົງດ້ວຍການກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ; ພວກເຮົາຕ້ອງສາລະພາບບາບຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມສຳນຶກເສຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຈິດວິນຍານ, ເພື່ອໃຫ້ບາບເຫຼົ່ານັ້ນຖືກລືບອອກ.”

“ພວກເຮົາຈະຢູ່ເທິງດິນແດນແຫ່ງມົນສະເນນັ້ນຕໍ່ໄປອີກບໍ່ໄດ້. ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງເຮົາຢ່າງຮວດເລັດ. ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນວິນຍານສອບຖາມວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຍິນຢູ່ເບື້ອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າອີກບໍ່ດົນປານໃດ ຊີວິດຂອງເຮົາອາດຖືກນຳຂຶ້ນມາຢູ່ໃນພຣະໂອດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະກໍລະນີຂອງເຮົາຈະຖືກຕັດສິນເປັນທີສິດ. ອະນິຈາ, ອະນິຈາ, ຄຳຕັດສິນເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນແນວໃດ! ພວກເຮົາຈະຖືກນັບຮວມກັບບັນດາຄົນຊອບທຳ ຫຼືຈະຖືກນັບເຂົ້າໃນຈຳພວກຄົນອະທຳ?”

“ຈົ່ງໃຫ້ຄຣິດຈັກລຸກຂຶ້ນ ແລະ ກັບໃຈຈາກການຫັນຫຼັງຂອງນາງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງໃຫ້ຍາມເຝົ້າຕົນຂຶ້ນ ແລະ ເປົ້າແກ່ໃຫ້ມີສິ່ງອັນແນ່ນອນ. ນີ້ແມ່ນຄຳເຕືອນອັນແນ່ນອນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະກາດ. ພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ, ‘ຈົ່ງຮ້ອງປະກາດດ້ວຍສຽງດັງ ຢ່າຍັບຍັງ ຈົ່ງຍົກສຽງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເໝືອນດັງແກ ແລະ ຈົ່ງສະແດງການລະເມີດຂອງພົນຂອງເຮົາແກ່ພວກເຂົາ ແລະ

ບາບຂອງວົງວານຢາໂຄບ.' ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຂອງປະຊາຊົນຖືກບຸກເຮົາ;
ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ບໍ່ອາດຖືກກະທຳໄດ້ ຄວາມເພະຍາຍາມທັງປວງກໍເປັນປະໂຫຍດບໍ່ໄດ້;
ເຖິງແມ່ນທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງຈະລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາ
ຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານກໍຈະບໍ່ເກີດຜົນດີໄປກວ່າການເວົ້າໃສ່ຫຼອນເຢັນຊາຂອງຄວາມຕາຍ.
ຄຣິດຈັກຕ້ອງຖືກບຸກໃຫ້ລຸກຂຶ້ນສູ່ການກະທຳ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ອາດສະເດັດມາໄດ້ເລີຍ
ຈົນກວ່ານາງຈະຕຽມທາງໄວ້. ຄວນຈະມີການກວດສອບໃຈຢ່າງຈິງຈັງ.
ຄວນຈະມີການອະທິຖານຮ່ວມກັນຢ່າງພາກພຽນແລະອິດທິນ ແລະ
ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ຖືພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວນຈະມີ
ບໍ່ແມ່ນການນຸ່ງຫົ່ມຮ່າງກາຍດ້ວຍຜ້າກະສອບດັ້ງໃນສະໄໝບູຮານ
ແຕ່ເປັນການຖ້ອມລົງຢ່າງເລິກຊຶ້ງຂອງຈິດວິນຍານ.
ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນແມ້ແຕ່ປະການດຽວສຳລັບການຍົກຍ້ອງຕົນເອງ ແລະ ການເຊີດຊຸດຕົນເອງ.
ພວກເຮົາຄວນຖ້ອມຕົນລົງພາຍໃຕ້ພຣະຫັດອັນຊົງຮີດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຈະປາກົດເພື່ອປອບໃຍນ
ແລະ ອວຍພອນແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຢ່າງແທ້ຈິງ."

"ພາລະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ; ພວກເຮົາຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນພາລະກົດນັ້ນຫຼືບໍ່?
ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກຢ່າງວ່ອງໄວ, ພວກເຮົາຕ້ອງກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປຢ່າງໝັ້ນຄົງ.
ພວກເຮົາຕ້ອງກະກຽມຕົວສຳລັບວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາໃຫ້ສູນເສຍ,
ບໍ່ມີເວລາໃຫ້ໝັ້ນຄົງໃນເປົ້າໝາຍອັນເຫັນແກ່ຕົວ. ໂລກຕ້ອງຖືກເຕືອນ. ໃນຖານະບຸກຄົນແຕ່ລະຄົນ
ພວກເຮົາກຳລັງເຮັດຫຍັງເພື່ອນຳແສງສະຫວ່າງໄປວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າຜູ້ອື່ນ?
ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບວຽກງານຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ; ທຸກຄົນມີສ່ວນທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ,
ແລະພວກເຮົາຈະລະເລີຍພາລະກົດນີ້ໄດ້ ນອກຈາກຈະເຮັດໃນອັນຕະລາຍຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ."

"ໂອ ພື້ນຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່ໂສກເສົ້າ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຈາກໄປບໍ່? ທ່ານຈະປົດກັນພຣະຜູ້ອ່ອນໃຫ້ລົງອອກອັນເປັນສຸກ
ເພາະທ່ານບໍ່ພ້ອມສຳລັບການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງບໍ່?
ທ່ານຈະປ່ອຍໃຫ້ບັນດາດວງວິນຍານພິນາດໄປໂດຍບາດສະຈາກຄວາມຮູ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ
ເພາະທ່ານຮັກຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງຕົນເອງຫຼາຍເກີນໄປ
ຈົນບໍ່ພ້ອມແບກພາລະທຳພຣະເຢຊູໄດ້ແບກເພື່ອທ່ານບໍ່? ໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ.
'ຈົ່ງສະຫງົບໃຈ, ຈົ່ງເຜົາລະວັງ; ເພາະວ່າມານຮ້າຍຄູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງສົງໄຕຄຳຮາມ, ທ່ອງທ່ຽວໄປມາ,
ສະແຫວງຫາຜູ້ທີ່ມັນຈະກິນກິນໄດ້.'" Review and Herald, March 22, 1887.